

Kitekint? - Az érzelmek kora

2011 február 10. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

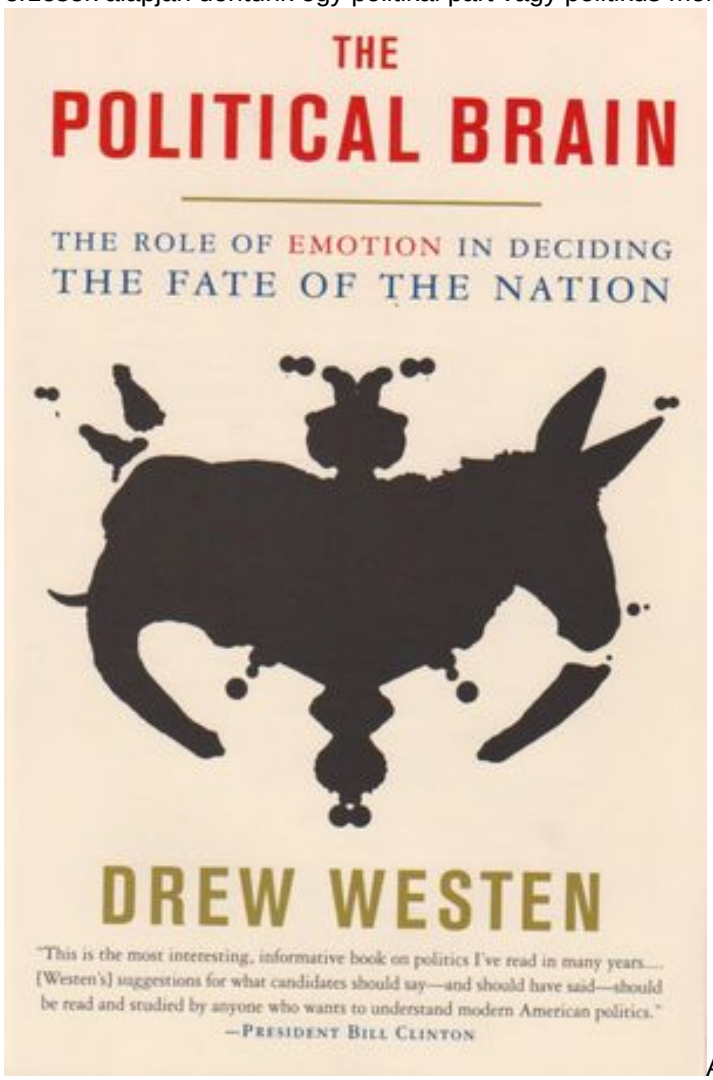
Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Érvek vagy érzelmek alapján döntünk? Kik alakítják a közvéleményt? Mi a szerepe az id?nek? Hogyan m?ködik az agyunk? Kiket kell meggy?zni, és kiket nem érdemes?

Az amerikai *Emory Egyetem* klinikai pszichológusa, három könyv és 150 tudományos publikáció szerz?je, az

amerikai demokraták választási gy?zelmének titkos forrása, *Drew Westen* választási döntéseket elemz? könyve mérföldk? lett az amerikai politikai irodalomban. Állítása igen egyszer?: nem érvek és tények, hanem érzelmek és érzések alapján döntünk egy politikai párt vagy politikus mellett, ahogy az élet más területein is.

Az elmúlt 200 év az Értelem Kora: gy?zött a demokrácia, a szabadság és a tudományos módszer. Azt gondolnánk, észérvek alapján hozzuk meg fontos döntéseinket, például politikai választások során. El?ször kiválasztjuk a számunkra legfontosabb kérdéseket, ezeket fontossági sorrendbe rakjuk, majd besoroljuk a pártokat és politikusokat, hogy ki és milyen megoldásokat ad a számunkra legfontosabb kérdésekre. Egy bányász a bányák biztonsági körülményeinek javítását tartja a legfontosabbnak, majd még 5-6 más kérdés következik, és csak a sor végén tartja fontosnak a terroristaveszélyt. A demokraták így hitték, és nem értették, miként lehet, hogy az amerikai választók többsége az ? programjukat tartja jónak - környezetvédelem, a középosztály megbecsülése -, mégis veszítenek. A republikánusok tudták, hogy nem így dönt az amerikai választó, ezért nyertek mindaddig, amíg a demokraták rájöttek: másképpen m?ködik agyunk.

Szerz?nk klinikai pszichológiai kísérletekkel bizonyítja, hogy agyunk nem észérvek, hanem érzelmek alapján dönt. Az amerikai választók 80 százaléka már eleve elkötelezett egyik vagy másik párt mellett, és ha saját pártja érveit hallja, és az ellentétben áll a tényekkel, s?t a saját véleményével is, akkor érveket keres arra, hogy mégis miért igaz, amit jelöltje vagy pártja állít. Ha fenyeget? információ hangzik el - terroristaveszély, 23 millió ember átköltözik egy szomszédos országba, tömeges lesz a munkanélküliség, polgárháborús veszély lép fel kisebbség és többség között, háború törhet ki két szomszédos ország között -, agyunk érzelmi részei beindulnak. Még akkor is, ha tudatunk nem észlel veszélyt. Nem hisszük el, hogy valóban polgárháború, terrorista robbantás vagy gazdasági katasztrófa fenyeget, ennek ellenére döntéseinket a kialakult érzelmek, érzések alapján hozzuk meg. Ha félünk, arra szavazunk, aki biztonságot ígér.

S?t, több is történik. Agyunk nem csupán megkeresi az észérvet, hogy miért van igaza jelöltjének, érzelmeivel tehát felülírja értelmét, hanem jutalmazza is magát azért, hogy megtalálta a helyes megoldást: mintha valami jó dolog történt volna, boldogsághormonok szabadulnak fel. Hogyan változhat akkor a közvélemény? Hosszú id? alatt, nem észérvek, hanem az érzelmek megváltozásával. Bush háborús politikája végül népszer?tlen lett, mert több év alatt megváltozott az amerikaiak érzése a háborúról, ahogy a nemzeti érzés is er?södhet rejtve, hosszú

évek alatt.

Az elkötelezett választók véleménye a vezet?k véleményéhez igazodik, azonban ha egy párt elmulasztja, hogy er?s véleményt alakítson ki a társadalom egészét érint? kérdésekben, akkor az elkötelezettek a közvéleményhez igazodnak majd. Egy pártnak tehát id?ben és karakteresen irányt kell adnia minden olyan kérdésben, ami az egész társadalmat foglalkoztatja. Különben saját választói ellenfele véleményét fogadják el.

Amerikában a két pártnak 30-30 százalék saját szavazója van, és a küzdelem a maradék 10-20 százalékért folyik: közülük kell a legtöbbet megnyerni. Az ellenfél elkötelezett szavazói nem állnak át, mert érzelmek és nem érvek alapján döntenek.

Matolcsy György, hetivalasz.hu

Ajánló